

en gros Prisen aldeles ikke har noget at gøre med det Forhold, jeg har omtalt, og det forekommer mig, at den i det hele taget aldeles ikke har noget at gøre med Omtalen af Prisen paa Alkohol eller Brændevin i de Forhold, vi her omtale og have gjort til Genstand for vore Bemærkninger her; for de fattige ere virkelig ikke i Stand til at købe deres Brændevin en gros og gøre det heller ikke; saa forbrugne ere de da heller ikke, at de købe Brændevin i tøndevis ad Gangen, og selv om de havde Lyft til det, havde de ingen Penge dertil. Nej, det, der vedkommer os, naar vi her tage Sagen saglig, som den stiller sig over for den almindelige Befolkning, er, hvorledes Skatten vil komme til at virke paa Detailudsalget, men det berørte den ærede Finansminister ikke, undtagen da han kom ind paa at tale om, hvad man kunde sige, at den enkelte Snaps vilde komme til at koste mere. Men her kom den højtærede Finansminister, som paastod, at han vilde imødegaa mig og vise, at mine Tal vare urigtige, ind paa en saa ghygende Grund som Beregningen af, hvad Skatten vil blive pr. Snaps, en Beregning, som jeg slet ikke kom ind paa. Jeg har slet ikke beregnet, hvor meget dyrere en Snaps vil blive, af den ganske simple Grund, at det efter min Formening er aldeles umuligt at opstille en nogenlunde rimelig Beregning derover, thi det er dog en Rendsgerning, at en Snaps er et overordentlig varierende Begreb. Ærede Medlemmer, som fra deres Soldatertid kende lidt til Forholdene i Marktenderierne, ville vide, at Soldaterne der have Betegnelser som „Fingerbøl“ og „Somfrusnaps“. Et Fingerbøl ved man hvad er, og en Somfrusnaps er saadant noget som en halv Pægl. At stille Beregninger op efter et saa varierende Maal, naar man dog har statsjusterede Maal, forekommer mig underligt, i Særdeleshed for en Minister, der paastaar, at han vil imødegaa mine urigtige Tal med fligt. Det forekommer mig dog, at man kunde forlange af ham, at han ikke skulde gaa ind paa en saa ghygende Grund, et saa ubestemt og saa upaalideligt Grundlag som dette, naar vi have statsjusterede Maal at regne med. De Maal, som jeg har regnet med, ere Potter, Pægle, halve og kvart Pægle, og det er noget, man ved hvad er, og som enhver har Begreb om; det er ogsaa noget, vi alle vide, at i det Maal er det, Befolkningen indløber sin Brændevin. Den ærede Finansminister sagde, at vi ikke havde noget at gøre med, hvor stor en Fordel Udsænkerne vilde have paa Snapsen. Nej naturligvis, men det har jeg heller ikke med

et eneste Ord omtalt; jeg har ikke nævnt Snapse, Restaurationer eller Knepper eller den Slags Steder; det har jeg aldeles ikke indladt mig paa. Jeg har kun omtalt Handelen med Brændevin i justerede Maal, og ud derfra kan man gøre en aldeles klar Beregning over, hvad Forhøjelsen af Skatten vil blive, men det kan man ikke paa nogen anden Maade. Jeg har altsaa i Henhold til min Beregning, som den højtærede Finansminister ikke har imødegaaet, skønt han paastod, den ikke var rigtig, og hvis Urigtighed han heller ikke har indladt sig paa at bevise, fordi han simpelthen ikke kan det, vist, at den Skat, vi nu ville saa paa Brændevin, betyder en Procentforhøjelse af 488 pCt., og jeg tillod mig at sige, at det var en ret artig Procentforhøjelse paa en Gang. Ærede Medlemmer ville ogsaa let kunne kontrollere det. Jeg antager, at det vil være vanskeligt for ærede Medlemmer at kontrollere den højtærede Finansministers Tal. De gaa ned til saadanne Tal som $168/1000$ Dre, saa de ere noget vanskelige at følge med i, men jeg kan med Lethed klare mine Tal for ærede Medlemmer, skønt jeg ikke tvivler om, at de selv indse, at de ere rigtige. Men enhver vil kunne forstaa, at dersom den højtærede Finansminister havde sat Skatten til 51 i Stedet for til 50, vilde Forhøjelsen have været 509 pCt. Lige saa sikkert som det er, at $5 \times 8\frac{1}{2}$ er $= 42\frac{1}{2}$, og at $8\frac{1}{2} + 42\frac{1}{2}$ er $= 51$. Men da den højtærede Finansminister nøjes med at forhøje Skatten til 50, vil Procentforhøjelsen kun blive 488 pCt. Det er Tal, som enhver, der kan sin lille Tabel, kan kontrollere; det behøves ikke at kunne regne med Brøl, og de Tal skulle nok saa Lov til at staa som rigtige. Det er disse Bemærkninger, jeg har at gøre til den ærede Finansminister. Hans Klage over, at jeg havde overhørt hans Udtalelser om Meltolden, maa jeg bede ham tage paa sin egen Række. Det er ikke altid, at den ærede Finansminister taler saa højt, at Medlemmerne kunne høre, hvad han siger, fra deres Pladser, og ærede Medlemmer ere jo saa begærlige efter at lytte til den Visdom, der falder fra den ærede Ministers Læber, at de stikle sammen om ham, naar han taler, saa at ikke alle kunne være saa lykkelige, at komme nær nok til at høre hans Ord. Faktum er jo imidlertid, at den ærede Finansminister har foreslaaet en Meltold, og vil han end undtage det grove Mel fra Tolden, saa er der jo ikke noget ualmindeligt i, at Fattigfolk spise Hvedebrød og Sigtebrød, hvorved de altsaa ogsaa komme til at deltage i den Velsignelse, der bliver Befolkningen til Del ved Meltolden,